KUIFJE
WEEKBLAD VOOR JONGENS VAN 7 TOT 77 JAAR
NEGENDE JAARGANG
PRIJS : 6 Frs - IN NEDERLAND 40 Cts
39

DE EENZAME TOCHT

Een volledig verhaal door Raymond Reding

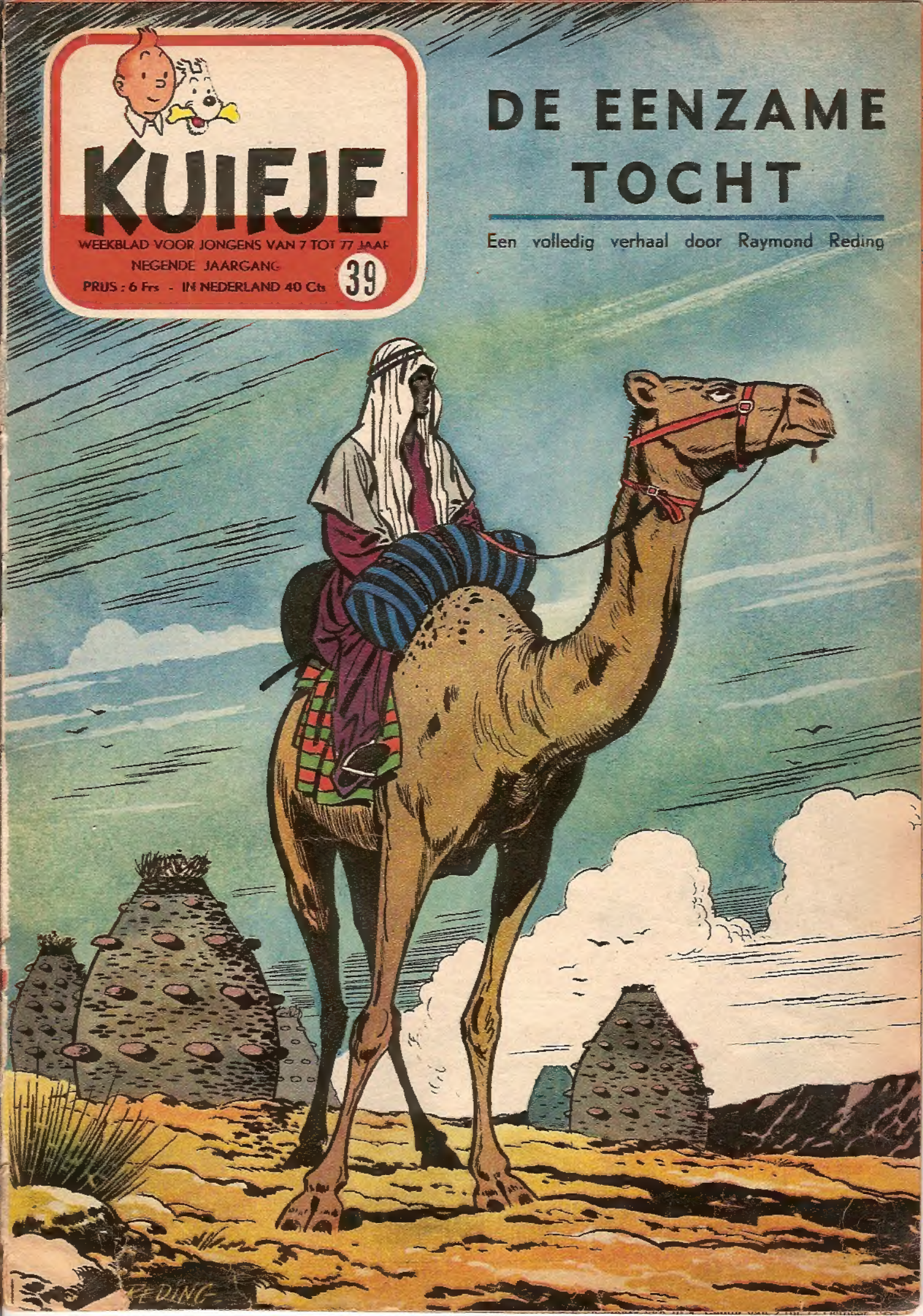

1815. — Toen René Caillé zestien jaar oud was moest hij zorgen voor het dagelijks brood van z'n moeder en zusje, daar zijn vader dood was.

Nog een nagel in die zool en ik kan Robinson Crusoe lezen !

Jongen toch ! Krijg je dan nooit genoeg van het lezen ?

Zoals iedere avond na het eten, trekt René naar zijn kamer om te lezen. Hij kent het leven van de grote ontdekkingsreizigers en avonturiers op z'n duimpke en leest voor de derde keer : « De Avonturen van Robinson Crusoe »...

Zoveel witte vlekken op de kaart van Afrika!... Zoveel onbekend gebied ! Zijn er dan geen ontdekkingsreizigers meer ? Zij die Tomboektoe wilden ontdekken keerden nooit terug... Niemand durft het er nog op wagen !

Toen gebeurde het dat koning Lodewijk XVIII van Frankrijk een expeditie liet organiseren om St-Louis in Senegal te bezetten. René hoorde er van. Hij wou er aan deelnemen om, langs St-Louis, in Tomboektoe te geraken.

Mijnheer de officier, dat is de geschreven toelating van mijn voogd.

Ha, dat verandert de zaak ! Ik neem je in dienst en geef je 18 F. per maand.

Hé, kapitein! Geloof je dat die rakker al weet dat je zout in de soep moet doen ? Hahaha !

Maar dat is de zoon van Caillé ! Is je vader niet gestorven in de gevangenis, jongen ?

M'n vader werd beschuldigd van diefstal en in de gevangenis gezet. Hij was onschuldig ! De zoon van die Caillé zal je bewijzen dat hij uit degelijk hout gesneden is en dat hij iets kan ! Hij zal Tomboektoe ontdekken !

Enkele weken later ontscheept René te St-Louis en daar wacht hem de eerste ontgoocheling: de Engelse expeditie die naar Tomboektoe vertrekt, wil hem niet opnemen omdat hij te jong en te zwak is. Om een stuk brood te verdienen, monstert hij aan op een zeilschip dat naar Guadeloupe vaart.

Een jaar later is de moedige jongen weer in St-Louis en hoort zeggen, dat een kleine karavaan de Engelse expeditie nareist. Hij besluit ze te voet te volgen...

Jammer genoeg krijgt René hevige koorts en moet hij naar St-Louis terugkeren. Om in leven te blijven monstert hij opnieuw aan als matroos en vaart vier jaar lang tussen Bordeaux en de Antillen.

Op zekere dag is hij opnieuw in St-Louis en besluit alléén naar Tomboektoe te gaan...

Een expeditie uitrusten ? Ik heb geen geld en dat is té gevaarlijk. De inboorlingen zouden ons aanvallen! Best van al ware het een list te gebruiken... Me als Mohammedaan laten doorgaan en met hen meetrekken...

Een heel jaar later leeft René te midden van de Moren en doet alles wat mogelijk is om het geheim van z'n afkomst te bewaren. Hij bestudeert de Arabische dialecten en laat zich inwijden in de Mohammedaanse godsdienst.

Iedere dag leert hij een stuk van de Koran, de Mohammedaanse Bijbel, van buiten...

En op 'n morgen staat zijn besluit vast : hij zal zich laten doorgaan voor Mohammedaan, afkomstig uit Egypte, die als slaaf werd meegesleurd en door z'n meester op vrije voet werd gesteld.

Hoe kom ik aan het reisgeld ?

Bij z'n aankomst te St-Louis gaat René de gouverneur van Senegal opzoeken

Het spijt me erg maar de Franse autoriteiten weigeren de ontdekkingsreizigers krediet te verlenen... En, tussen ons gezegd en gezwegen, vrees je niet dat je plan een beetje gewaagd is ? Niemand keerde ooit terug uit Tomboektoe !

René Caillé probeert het dan bij de Britse ambassadeur...

Krediet ? Neen, dat is onmogelijk maar, je bevalt me... Luister naar m'n voorstel, jonge man. Ik bied je de betrekking van directeur aan in een fabriek met een salaris van 3.800 goudfrancs per jaar.

René Caillé aanvaardt zonder enthousiasme doch in de hoop het nodige geld te sparen voor zijn ontdekkingsreis. Op 'n morgen ontvangt hij een brief van z'n zus...

!

Een geografisch Instituut biedt 10.000 F. aan de éérste Fransman die bijzonderheden kan bezorgen over Tomboektoe... Dat is het wat ik al zo lang zocht ! Tien duizend frank ! Prachtig ! Nu of nooit !

Reeds twaalf jaar droom ik er van Tomboektoe te ontdekken. Ik ben niet bang voor ziekte, vermoeidheid, honger en dorst en als ik moet sterven dan hoop ik, dat het is nadat ik Tomboektoe, de geheimzinnige stad, zag...

Om de tocht aan te vatten koopt René 50 kg. snuisterijen en een regenscherm. Dat is een teken van waardigheid en... dient om z'n lichte huid te verbergen...

Dat valt mee ! Ze schijnen niets te merken!

Die man leest altijd de Koran!

Zou het wel een van ue onzen zijn ?

Indien ze ontdekken wie ik ben, betekent dit de dood... Maar ik schrijf al wat ik zie en hoor tussen de bladzijden van de Koran... en hoop dat die later in goede handen zal terecht komen !

De tocht onder de zengende zon is eindeloos lang...

Eindelijk zijn de boorden van de Niger in het gezicht en René zou zijn vreugde liefst uitjubelen : Hij is op de goede weg !

De karavaan komt toe te Kakan, eerste etappe van de lange reis. René geeft er zich rekenschap van dat de Arabieren hem wantrouwen...

Hebben ze werkelijk iets verdachts gemerkt ? Dat zou te dom zijn ! Ik ga hier wat uitrusten...

Ik mag niet inslapen ! Waarom bekijken ze me allemaal zo achterdochtig ?

Vreemdeling, de grijsaards van onze stam die veel ondervinding hebben en rechtvaardig zijn, wensen je te ondervragen...

Is dat het einde ?

Edele gast, wie ben je ?

Abdallahi is de naam die m'n moeder me gaf. M'n meester heeft me vrijgelaten en ik wens naar Egypte terug te keren...

Ieder Mohammedaan weet wat er in de Koran staat... Kan jij ons zeggen wat Mohammed, de profeet, leerde ?

Zeg de Koran van buiten, vreemdeling!

En René Caillé reciteert de Koran. Iedereen luistert eerbiedig en zwijgend.

Ik wist dat die Koran me zou van pas komen!

René kwam als overwinnaar uit de strijd, waar z'n leven van afhing. Hij wordt nu algemeen erkent als een goed, edel en wijs Mohammedaan en hij kan z'n reis met een nieuwe karavaan voortzetten..

Het regenseizoen is ingetreden. De grond is doorweekt en René gaat te voet door het woud. Plotseling..

Aal ! M'n voet ! Een diepe snijwonde in m'n hiel. Hoe zal ik de reis kunnen voortzetten ?

Overmorgen zijn we te Timé. Heb moed !

Maar de wonde ontsteekt en het gaan wordt ieder uur moeilijker. René kan zich tot in een dorpje slepen en is verplicht daar te blijven. Een oude negerin verzorgt hem zo goed ze kan. Tot overmaat van ramp krijgt de moedige ontdekkingsreiziger ook nog scheurbuik...

Zal ik nog genezen?

Op zekere dag brengt men de zieke een vreemd drankje...

Drink... het is goed tegen de koorts!

Die drank genas René Caillé werkelijk. Ondanks het feit dat hij zeer zwak is, zet hij z'n weg voort.

Vijf maanden heb ik verloren. Maar ik zal volhouden. Ik wil te allen prijze Tombouctoe bereiken !

René komt te Djenné, parel van Nigeria, toe. De Arabieren vertrouwen hem echter nog niet. Men bekijkt hem en vraagt opnieuw:

Wie ben je, vreemdeling ?

Abdallahi is de naam die m'n moeder me gaf...

Enkele uren later...

De sheriff van Djenné nodigt je uit, vreemdeling.

Daar heb je 't ! Het spel begint opnieuw !

René kan nogmaals bewijzen dat hij een écht Mohammedaan is en de sheriff nodigt hem aan z'n tafel uit...

Abdallahi, je wil dus naar Egypte... en je weg leidt over Tomboektoe, nietwaar?

Tomboektoe ligt inderdaad op m'n weg, sheriff !

Ik zal je een brief meegeven voor de sheriff van Tomboektoe.

Allah is groot omdat hij m'n passen naar u leidde, sheriff !

En de volgende dag stapt René Caillé aan boord van een prauw. Begeleid door enkele prauwen zal hij de Niger afvaren tot in de haven van Tomboektoe. De sheriff van Djenné betaalde zelf de reis van de stoutmoedige verkenner...

Sheriff, neem met zijn dank ook dit geschenk van de arme Abdallahi aan.

Dank, edele Abdallahi, duizend maal dank.

En toch vertrouwen ze me nog niet. Ik moet het uithouden, ik moet zelfs het misprijzen waarmee ze me begegenen dulden anders zal ik m'n doel nooit bereiken.

Gedurende de vijf weken dat de reis duurt, moet René zich verbergen onder de gevlochten matten die op de bodem van de prauw liggen want de Touaregs, op de oever, eisen een losgeld van ieder reiziger.

Op een avond komen ze eindelijk toe in de haven van Tomboektoe, Kabara geheten.

Tomboektoe ! Stad van m'n dromen, eindelijk zie ik je !

Maar het is niet een stad van honderd paleizen, het is geen sprookjesstad... Het is een dode stad waarvan de muren instorten. Twee weken lang zwerft René door de zeven wijken van de stad en schrijft in het geheim al zijn ontdekkingen op. Dan wil hij natuurlijk naar Frankrijk terugkeren. Maar dat werd een lange, pijnlijke tocht...

Op 20 April 1828, dag waarop René Caillé, zoon van een onschuldige gevangene, door de poorten van de onbekende stad schreed, schreef hij meteen zijn naam in het gulden boek van de grote ontdekkingsreizigers.

EINDE

Volgende week : NUVOLARI

Het Salon voor de Jeugd

HET KIND EN HET GEZIN

IN het Eeuwfeestpaleis, te Brussel, wordt Zaterdag a.s. het SALON VOOR HET KIND, DE JEUGD EN HET GEZIN geopend. Alle Kuifje's vrienden zijn er van harte welkom.

ZOALS ieder jaar neemt « Kuifje » ook thans deel aan deze « Dagen voor de Jeugd » en onze stand is ingericht in het Eeuwfeestpaleis, De Heisel, in Hall nummer 2, waar je ons kan bezoeken van Zaterdag 2 tot Zondag 17 October.

Ziehier dan wat onze stand je kan bieden en van welke voordelen je kan genieten tijdens de « Dagen voor de Jeugd » :

1. Vermindering op het ingangsbiljet

DE gewone prijs voor een toegangskaartje is 10 F. doch voor onze vrienden wordt dit bedrag met 50 % vermindert. Het volstaat de KORTINGSBONS, die je heb gevonden in nr 38, en die verschijnen in dit nummer (op blz. 19) en in « Kuifje » nummer 40, uit te knippen en bij de ingang van het Salon te tonen. Je hoeft dan slechts 5 F. in plaats van 10 F. te betalen !

2. Het ruilen van Kuifje's bons

BERICHT voor de verzamelaars van Kuifje's bons : Ze kunnen hun punten ruilen in onze stand tegen de geschenken, waarvan de lijst iedere week in het blad staat. Wie zich interesseert voor de uitgave « **ZIEN EN WETEN** » kan er zich volgende albums aanschaffen : **Automobiel** (oorsprong tot 1900), **Vliegtuigen** (oorsprong tot 1914), **Vliegtuigen** (oorlog 1939-45), **De Zeevaart** en, bovendien, het album **De Sprookjes van Perrault.**

3. Een reeks ZIEN en WETEN : 50 punten !

VOOR de duur van dit Salon, en voor de de laatste keer, beloven we onze vrienden een « extraatje » : **Voor 50 punten (in plaats van 100) krijg je een reeks chromo's « Zien en Weten ».** Met honderd punten, die je ruilt aan onze stand voor chromo's, kan je dus niet één maar twee reeksen hebben ! **Profiteer van de gelegenheid !**

4. Een hele vracht geschenken!

ZOALS ieder jaar kunnen onze vrienden niet alleen onze stand bewonderen met albums, boeken, enz., ze krijgen ook geschenken zoals Kuifje's hoeden en... Kuifje's bons ! Of het er druk zal toegaan hoef je niet te vragen !

5. Er werd voor leute gezorgd !

HET programma zou niet volledig zijn moesten we niet gezorgd hebben voor lach en leute. Aan onze stand worden gezelschapsspelen ingericht evenals zangtornooien. De winnaars krijgen mooie prijzen ten geschenke en al onze vrienden mogen er aan deelnemen.

Zing en lach dus met ons in het Salon voor de jeugd, hall nummer 2 !

6. Onze prachtige albums

AL de prachtige albums, gepubliceerd door de **LOMBARD UITGAVEN** zijn in onze stand te koop : **Het Geheim van de Zwaardvis** (Deel I en II) van onze vriend Edgar-P. Jacobs; **De Avonturen van Corentin** (deel I en II) van Paul Cuvelier; **Het Spaanse Spook** en **Tijl Uilenspiegel** van Willy Vandersteen, **Chick Bill** (deel I) van Tibet, enz.

Bovendien het album dat zo pas van de pers is : « **Het Geheim van de Grote Pyramide** » (Deel I) van Edgar-P. Jacobs en al de albums van « **KUIFJE** » uitgegeven door Casterman van Doornik zijn eveneens verkrijgbaar.

KUIFJE'S VRIENDEN KOMT ALLEN NAAR HET SALON VOOR DE JEUGD TE BRUSSEL VAN ZATERDAG 2 OCTOBER AF !

DE VAL van een KEIZERRIJK

TEKENINGEN VAN FRED FUNCKEN

1 HET begon in Maart van het jaar 1453... Keizer Constantijn XI heerst over Constantinopel, de laatste vesting die de Turken de opmars naar Europa belet. Ter ere van Pietro Cantarini, een jong Venetiaans edelman die aan het Hof te gast is, heeft de keizer besloten een wagenrennen te organiseren. Het is reeds lang geleden dat er in de stad nog een groot feest werd ingericht en de bevolking begroet het besluit van de keizer met uitbundige blijdschap. Pietro Cantarini zou in een wagen, getrokken door vier witte paarden, deelnemen aan de wedstrijd. Z'n gevaarlijkste tegenstrever is de Griekse officier, Digenis.

2 LANG voor het begin van de koers is het hippodroom, dat 500 meter lang en 117 meter breed is en waarin ruim 20.000 toeschouwers kunnen plaatsnemen, tot in de nok gevuld. Alle ogen zijn gericht op de spina, een soort middengraat, waar, over enkele ogenblikken, de wagens in razende vaart zullen ronddraaien. Plotseling stijgt er een oorverdovend gejuich op. De keizer is in de koninklijke loge verschenen. Hij bestijgt de treden, die naar zijn troon leiden en zegent de menigte drie maal door een kruis met de opgeheven pand van zijn mantel te tekenen.

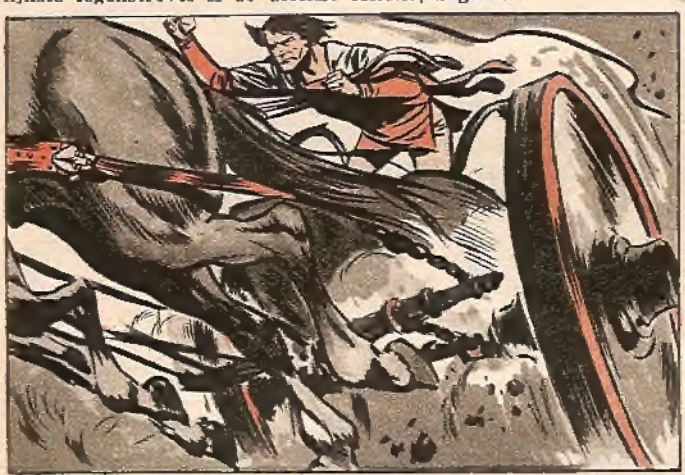

3 DAN gooit hij een wit doek in de arena en dat is het sein! De paarden galopperen over de renbaan, gevolgd door de geestdriftige kreten van het publiek. Vier vierspannen in vier kleuren zijn tegen elkaar in het strijdperk getreden en ze moeten zeven ronden afleggen. Reeds van in het begin is het duidelijk dat Digenis, de Griek, en Pietro, de Venetiaan, de sterksten zijn en de wedstrijd hoofdzakelijk tussen hen zal uitgevochten worden. De Griek rijdt aan het hoofd van de rivalen, doch Pietro volgt hem van dichtbij. Beiden staan rechtop, fier in hun wagen. Tijdens vier ronden kan Digenis de eerste plaats behouden...

4 PIETRO vuurt zijn paarden aan, doch hij kan z'n rivaal slechts inhalen ter hoogte van de obelisk op het einde van de middengraat. Een concurrent voorsteken in een bocht die te smal is om twee wagens naast elkaar door te laten, staat gelijk met zelfmoord. Gelukkig voor Pietro maakt de Griek in het begin van de vijfde ronde een zware fout. In plaats van z'n paarden langs de binnenkant, tegen de spina te leiden, laat hij ze naar de buitenkant toe lopen en daarvan maakt Pietro gebruik. Een onrustig gemompel gaat door de menigte. Hij berekent z'n waagstuk echter haarfijn en in de bocht neemt hij resoluut de leiding.

5 OM niet tussen de wagen van Pietro en de afspanning geplet te worden, moet Digenis zijn paarden even inhouden en op dat ogenblik heeft hij de kans verkeken als overwinnaar te eindigen. Pietro let goed op niet dezelfde vergissing te begaan als zijn rivaal. Hij kan z'n voorsprong tot het einde toe behouden en stormt als overwinnaar over de eindmeet. Het publiek brengt hem een langdurige ovatie, terwijl de stalknechten de zwetende paarden tot staan brengen. Pietro loopt glimlachend naar de eretribune om uit de handen van de keizer de beloning te ontvangen: een symbolische kroon en een goudpond.

6 DIE avond wordt er in het paleis een groot feest gegeven ter ere van de overwinnaar. Ondanks de vreselijke bedreiging, die over de stad hangt, slaagt Constantijn er in vrolijk te zijn. Het feestmaal is echter nog niet ten einde of een bode, wit van het stof, en vergezeld van twee soldaten van de keizerlijke wacht, knielt aan de voeten van Constantijn en zegt: « Heer, slecht nieuws! » De keizer verbleekt en legt de hand op het gouden kruis dat op zijn borst schittert. « De Turken? » vraagt hij fluisterend. « Ja, Heer! Sultan Mohammed heeft aan het hoofd van een machtig leger de Hellespont overgestoken... »

(Wordt voortgezet)

CHLOROPHYL tegen de zwarte ratten

Chlorophyl en zijn vrienden hebben zich in een leegstaande hut genesteld. Maar een fret heeft dit gezien en verwittigt een wilde kat...

TEKST EN TEKENINGEN VAN RAYMOND MACHEROT

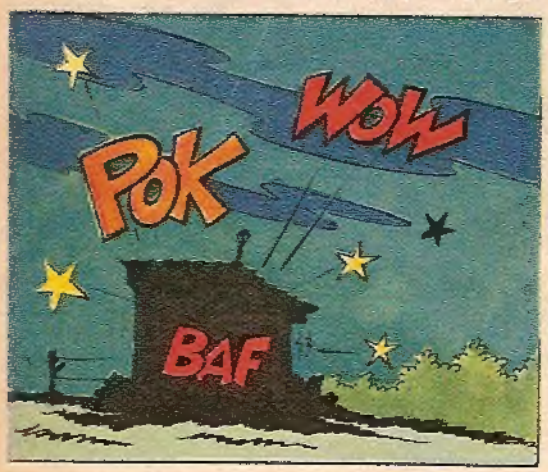

Wordt voortgezet.

HET FANTASTISCH AVONTUUR VAN

DR VEXELL

GEÏLLUSTREERD DOOR JAN GRATON

DE ONBEKENDE VAN HET GROOT HOTEL

Dr Vexell, gevlucht uit een kamp in Siberië, wordt opnieuw gevangen genomen en naar een ander kamp gestuurd. De voorwaarden waarin de gevangenen hier moeten leven zijn uiterst slecht. Als bij mirakel wordt Dr Vexell in vrijheid gesteld...

NU ik vrij ben, dacht Dr Vexell bij zichzelf, moet ik eerst en vooral de middelen vinden om zo rap mogelijk thuis te komen. Maar, dat zal niet gemakkelijk zijn! De weg, waarover hij liep, slingerde zich naar een kleine met dennen begroeide heuvel. Toen hij aan de rand van het bos stond, kon Vexell de stad, die naar zijn mening tamelijk groot moest zijn, in de verte zien liggen. Hij stond dus niet helemaal op een uithoek van de wereld en zou, na enkele kilometer, weer terug bij de mensen komen. Die gedachte schonk hem moed en hij verhaastte de stap.

EEN uur later kwam hij in de onbekende stad toe. Al de voorbijgangers bekeken hem verbaasd. Met z'n lange, stekelige baard, kleren die in lompen vielen en van onder tot boven vol geelbruine, gedroogde klei hingen, zag hij er ellendig en enigszins onrustwekkend uit.

— Ik moet contact nemen met m'n kapper van Niogar, besloot Vexell. Hij heeft m'n fortuin en kent het geheim van m'n plannen. Hij alléén kan me helpen. Om zich in verbinding te stellen met de kapper waren er slechts twee mogelijkheden : telefoneren of telegraferen. Het was nutteloos te schrijven want het antwoord zou dan pas na enkele dagen komen en hij had het geld op staande voet nodig.

... ...

IN gedachten verzonken bleef hij staan voor het uitstalraam van een winkel en zijn oog viel op een jong meisje, dat hem met sympathie en medelijden bekeek. Hij nam al z'n moed in beide handen en stapte de winkel binnen. Het meisje week instinctief achteruit doch, toen ze zijn stem hoorde, scheen ze gerustgesteld.

— Ik werd vrijgelaten uit het gevangenenkamp op enkele kilometers van hier en ik zou een telegram willen sturen naar een vriend. Jammer genoeg bezit ik geen duit. Zou je niet zo vriendelijk willen zijn me een telegram te betalen ?

De verkoopster bekeek hem een ogenblik ongelovig, dan trok ze de toonlade vlug open en overhandigde Vexell enkele bankbiljetten.

— Hier en ga nu vlug weg want ik zou niet graag hebben dat m'n vader je hier ziet, zei ze glimlachend.

Vexell was te diep ontroerd om een woord te kunnen zeggen. Hij knikte slechts en liep vlug de winkel uit. Honderd meter verder vond hij het postkantoor en hij schreef de tekst van het telegram : VRIJGELATEN. STUUR TELEGRAFISCH EEN MANDAAT. ADRES : VEXELL - POSTLIGGEND - TETSJENEWO (Vexell had intussen uitgevist in welke stad hij terecht was gekomen).

Toen hij het postkantoor verliet was het helemaal donker geworden. Het was bijtend koud. Vexell zwierf straat in straat uit en vroeg zich bezorgd af waar hij onderdak zou kunnen vinden ? Het toeval wou, dat hij in de nabijheid van het station terecht kwam en hij zocht toevlucht in de wachtzaal. Rond twee uur in de morgen werd hij er echter uitgezet en moest de rest van de nacht buiten in de ijzige koude en de scherpe wind doorbrengen. Toen het eindelijk licht werd, was hij half bewusteloos van koude en honger. Hij wachtte nog tot negen uur en stapte dan naar het postkantoor. Neen, er was nog niets toegekomen voor hem ! Tegen wil en dank moest hij wachten tot drie uur in de namiddag. De postbediende vroeg zijn identiteitsbewijzen en Vexell toonde hem het bewijs van zijn vrijlating.

De man bestudeerde het aandachtig, beraadslaagde met een collega en boog zich opnieuw over het papier. Daarna stelde hij nog enkele vragen en eindelijk moest Dr Vexell dan een ontvangstbewijs tekenen... Hij kon z'n ogen niet geloven ! Zoveel geld ? Vexell kreeg dadelijk de waarde van 900.000 frank uitbetaald : dat vertegenwoordigde de helft van zijn kapitaal.

Zenuwachtig en opgewonden raapte hij de bankbiljetten bijeen en stak ze onder zijn lompen. Die avond zou hij eens prettig weerwraak kunnen nemen en, wie weet, al de doorstane miserie vergeten...

... ...

TETSJENEWO was een tamelijk gekend vacantieoord en de hotels ontbraken er niet. Vexell liet zich het weelderigste aanwijzen. Toen hij in de hall van het hotel kwam, keek de portier hem, vanzelfsprekend, misprijzend aan en wou hem vragen het hotel weer te verlaten. Vexell haalde toen echter enkele bankbiljetten uit z'n zak en men wou hem doen aanhouden als dief. Ten slotte lei hij dan zijn vrijlatingsbewijs op tafel. Zodra men de naam van Vexell had gelezen, veranderde de toon en met een beleefde buiging leidde men hem naar de best ingerichte kamer van het hotel.

Vexell haastte zich een bad te nemen en zich te scheren. Hij zag er al dadelijk veel menselijker uit. Hij moest echter de lompen weer aantrekken want hij bezat geen andere klederen. Hij trok naar een winkelstraat en stapte bij een kleermaker binnen.

— Ik wens een goedzittend pak, zei Vexell. Bijna onwillekeurig had hij dit op ironische toon gezegd. Hij wist immers dat men hem wantrouwig bekeek...

— Dit is het pak dat mijnheer nodig heeft. Stevig, je ziet er niet veel vuil op, zei de verkoper terwijl hij wees naar een zeer goedkoop kostuum.

— Neen, dat niet, zei Vexell die veel genoegen begon te scheppen in z'n avontuur, dit wil ik hebben !

— Dat kost achthonderd roebel, mijnheer !

— Maar achthonderd roebel ? Dan wil ik er twee.

De verkoper schrok zich haast een bult. Pas toen Vexell een bundel bankbiljetten te voorschijn haalde, scheen de man geruster in de zaak en werd op slag en ommezien zeer voorkomend. Dezelfde komedie bij de schoenmaker en in alle winkels waar hij die avond inkopen doen moest.

Bij het avondmaal zag men in het Groot Hotel een zeer elegante heer verschijnen die welwillend nageoogd werd. Vexell dacht slechts aan zijn makker Vladimir, die niet vrijgelaten was, en in het kamp op de dood moest wachten. Hij besloot hem te allen prijzen te redden...

(Wordt voortgezet.)

VOLGENDE WEEK :

DE MAN IN HET ZWART

STRIJD ZOND

EEN dier doodt niet om te doden, uit louter plezier. Het dier d
ger heeft. Een tijger, die rammelt van honger, zal geen g
voorbijgaan. Het dier doodt tijdens een gevecht de rivaal
jachterrein komt neuzen. Geen dier laat zich gewillig afslachten.
nekkig en heeft het geen klauwen, tanden, horens of gewei, dan
hard is lopen en weet door z'n snelheid soms aan de sterkere v
Alle dieren, die in vrijheid leven, vechten voor hun voedsel, hun
gevechtsmethodes die ze aanwenden zijn echter oneindig verschi

EEN KWESTIE VAN TACTIEK

NIET alle roofdieren vallen op dezelfde wijze aan. Hun tactiek verschilt al naar gelang de prooi groot, klein, vlug of langzaam is en al naar gelang de kracht waarover ze zelf beschikken. Volwassen roofdieren zijn handige jagers en springen gewoonlijk op de rug van hun prooi (de planteneters) en zelfs grote buffels zijn niet veilig voor die sprong. Met één slag van hun klauw of met één hap van hun vreselijke tanden breken ze de nekwervels van hun slachtoffer. Het zeer jonge, oude of zieke roofdier legt het anders aan boord : Het bijt in de snuit van z'n tegenstrever, legt zich op de rug en laat zich zo voortslepen. Het duurt niet lang of de herkauwer is uitgeput en half verstikt en moet het opgeven.

ARME SCHILDPAD !

DE Australische arenden zijn verlekkerd op schildpadden. Maar hoe zo'n beestje van z'n schild ontdoen zonder hamer, zaag of notenkraker ? Niets is eenvoudiger maar... je moet er aan denken ! De arend grijpt de schildpad tussen de klauwen, voert haar heel hoog mee in de lucht en laat haar pardaf op een rots vallen. De arend herhaalt deze operatie zo lang tot het schild helemaal stuk is.

DE SNELSTE WINT

DE pharaonsrat van vechthaan die je voornaamste vijand is een slang in actie k gingen van haar kop met de ogen volgen, niet alleen; ze is snell volstaat opdat de ene zou om het hoekje h gemeen, wint de phar naja richt zich op alv om de pharaonsrat te ze de kop naar de g vergt een ogenblik tijd pharaonsrat gebruik slang te springen. E meer los en moet de n

SPECIALISTEN IN JI

KEN je de kwartel ? kerde vogel die ni een andere vogel zij oogslag, die dan nog z op zijn eieren of jong pakt de vleugel van draait hem rond tot h

...EN IN CA

WANNEER olifanten te pellen hebben, hun tromp niet, zoal wordt. De slurf is v

DE AVONTUREN VAN JO, JETJE EN JOKKO DOOR HERGE

DE NAJ

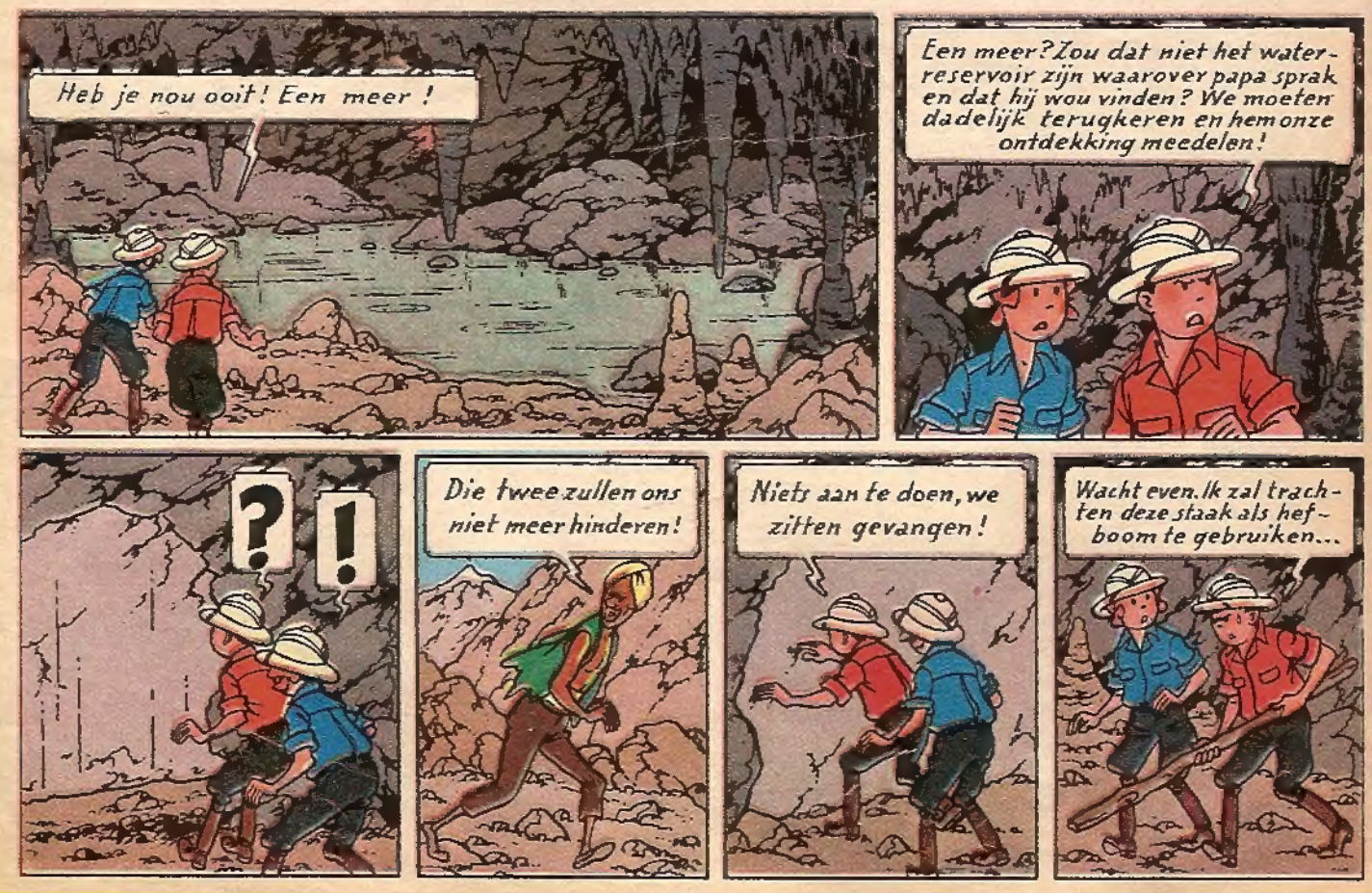

ER GENADE!

rodt omdat het hon-
telle onverlet laten
die op zijn privé-
let weert zich hard-
is het gebouwd om
end te ontsnappen.
est, hun jongen. De
end.

ET PLEIT

ndia is de gewiekste
ntmoeten kan. Haar
e najaslang. Wanneer
t, kan je de bewe-
en tong nauwelijks
e pharaonsrat volgt
! Een halve seconde
genstrever de andere
pen en, over het al-
onsrat de strijd. De
ens aan te vallen en,
kunnen treffen, moet
ond toe buigen. Dat
en hiervan maakt de
in de nek van de
daar laat ze niet
aslang het afleggen!

JITSU...

Dat is een beetgeba-
kan verdragen dat
nest nadert of een
onschuldig mag zijn,
werpt. De kwartel
e indringer vast en
breekt!

CH-AS-CATCH-CAN!

met elkaar een eitje
bruiken ze daarvoor
veelal aangenomen
r hen het nuttigste
en kostbaarste instrument want ze moeten er mee eten en drinken en ze beschermen het zorgvuldig. Hoe ze dan vechten? Ze stoten de koppen tegen elkaar en duwen zo lang en zo hard tot de zwakste op de grond valt. Op dit ogenblik krijgt hij de slagtanden van de sterkste in het lijf.

STINKDIER

DE skunk is een grote Amerikaanse wezel die een zeer mooi bont levert. Deze wezel heeft echter ook nog een andere naam, een naam die aan duidelijkheid niets te wensen over laat : stinkdier. Zodra de skunk merkt dat zijn vijand wat te dicht komt (op minder dan 5 meter) opent het z'n batterijen en schiet een vloeistof, die niet alleen walgelijk riekt maar bovendien brandt als solfer. Wanneer de vijand dit goedje in de ogen krijgt, is hij voor altijd blind terwijl de geur ervan alléén reeds inwendige bloedstoringen kan veroorzaken. De reuk, die je op een afstand van een kilometer gewaar wordt, blijft gedurende weken in de lucht hangen en geen mens die dat skunk-fabricaat in de neus krijgt zonder onpasselijk te worden!

TOCH zijn er dieren die doden zonder motief. zonder dat ze aangevallen worden, maar hier heeft de mens vaak de hand in het spel. Denk even aan de hanengevechten, die in ons land gelukkig verboden zijn. Er zijn landen waar men vissen tegen elkaar in het harnas jaagt en andere waar men z'n laatste duit zou geven om een gevecht tussen olifanten te kunnen bijwonen.
De dieren worden voor zulke gevechten zorgvuldig voorbereid, opgehitst (zelfs met allerlei chemische preparaten) en aangevuurd. Men vraagt zich wel eens af of de mens niet veel wreder is dan de dieren?

AVALLEI

Jo, Jetje en Jokko zetten de gids na die hun vader op verraderlijke wijze in de afgrond duwde Ze ontdekken een grot...

(Wordt voortgezet.)

EEN BEROEMD JACHTTOESTEL

DE MYSTERE IV

Op 18 Juni jl. konden de reizigers, die zich op het vliegveld van Bordeaux-Merignac bevonden, een ongewoon schouwspel meemaken : een spiksplinternieuw, blinkend vliegtuig op rood fluwelen tapijt... Dit toestel heette MYSTERE IV en het was het eerste van de reeks vliegtuigen welke door de Verenigde Staten aan Frankrijk worden geschonken. Om de Westeuropese landen te helpen, hebben de Verenigde Staten inderdaad prototypes opgekocht met het doel, ze in eigen fabrieken af te werken en nadien aan de landen in kwestie af te staan.

Men koos natuurlijk niet de eerste de beste vliegtuigen, doch slechts deze welke door de Amerikaanse proefpiloten als de beste werden aanzien. De MYSTERE IV werd gesellectionneerd, wat bewijst dat dit toestel veel kwaliteiten heeft. Het werd herhaaldelijk ingezet tegen de beroemde SABRE en verdiende z'n sporen.

De MYSTERE IV is een van de laatste afstammelingen van de grote familie van de MO 452-Mystère 1, door de firma Dassault in 1950 gebouwd. De Mystere IV, gelijkt echter niet meer op z'n voorvader. Er bestaan twee versies van nl. de IV A, met een straalmotor Hispano Suiza Verdon, met een stuwkracht van 3.300 kg., en de IV B. (het was met dit prototype, dat de vermaarde Franse proefpiloot kolonel Rozanoff enkele maanden geleden neerstortte) uitgerust met een Rolls-Royce Avon, die krachtiger is dan de motor van de IV A.

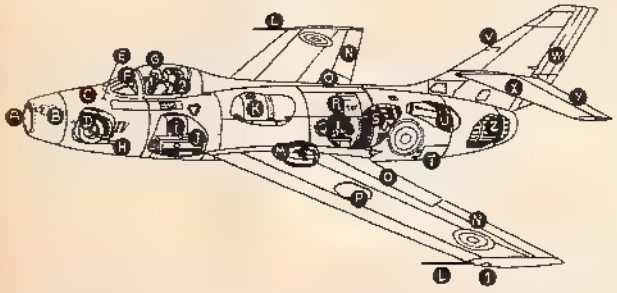

De MYSTERE IV B. kan de geluidsmuur in horizontale vlucht overschrijden en werd speciaal uitgerust voor het Frans luchtleger.

De MYSTERE IV is een jachtvliegtuig met één piloot, heeft twee kanonnen van 30 mm. en enkele tientallen raketten. Twee hulpreservoirs, die kunnen afgeworpen worden, laten het toe 3.250 liter brandstof mee te nemen.

De MYSTERE IV kan op de hoogte van de Mont Blanc (dat is 4.807 meter) stijgen in EEN MINUUT ! Twaalf duizend meter in vier en half minuten !

De MYSTERE IV A weegt 7.400 kg., de IV B 8.400 kg. Het toestel heeft 12 meter spanwijdte, is 13,40 meter lang en 4,60 meter hoog.

VERKLARINGEN BIJ DE TEKENING.

A. Opening langswaar de lucht wordt opgezogen.
B. Ciné-mitrailleur.
C. Radar en Radio.
D. Voorwiel dat kan ingetrokken worden.
E. Radioantenne.
F. Gepantserd wind scherm.
G. Afwerpbaar kajuitdak.
H. Opening van een van de kanonnen.
I. Luchtbuis naar straalmotor.
J. Kanon van 30 mm. met 150 granaten.
K. Brandstofreservoir.
L. Luchtgat en snelheidsmeter.
M. Voornaamste wiel (ingetrokken).
N. Rolroer.
O. Landingskleppen.
P. Reservoir in de vleugel.
Q. Luchtstilkamer van reactor.
R. Instrumentenkisten en toegangsluik.
S. Straalmotor Hispano Suiza Tay.
T. Rem voor het duiken.
U. Verbrandingskamers.
V. Antenne
W. Richtingsroer.
X. Horizontale, beweeglijke stabilisator.
Y. Diepteroer.
Z. Uitlaat van het gas.
1. Positielichten.
2. Uitwerpbare piloot zetel.

WAAROM **HELVA** GEEN GOEDKOOP UURWERK VOOR JE CREEERDE ?

1° Omdat **HELVA** gespecialiseerd is in Zwitserse uurwerken van uitstekende kwaliteit.

2° Omdat je jong en sportief bent en niet altijd voorzichtig omspringt met je uurwerk. Daarom heb je een uurwerk met stevig mechanisme nodig.

3° Omdat **HELVA** voor je een uurwerk creëerde, dat je nog vele jaren goede diensten zal bewijzen.

Bij de aankoop krijg je een

BON die recht geeft op een gratis en onversierde wijzerplaat. Uit te wisselen binnen de vijf jaar.

HELVA
type
KUIFJE

Dank zij de vermindering van de weelde taks.

Van **895 F.** af

NAUWKEURIG
INCABLOC
ANTIMAGNETISCH
GROTE SECONDENWIJZER IN HET MIDDEN
15 ROBIJNEN

TWEE JAAR VERZEKERD TEGEN DIEFSTAL OF TOTALE VERNIELING

GRENADIER VICTORIA VERTELT...

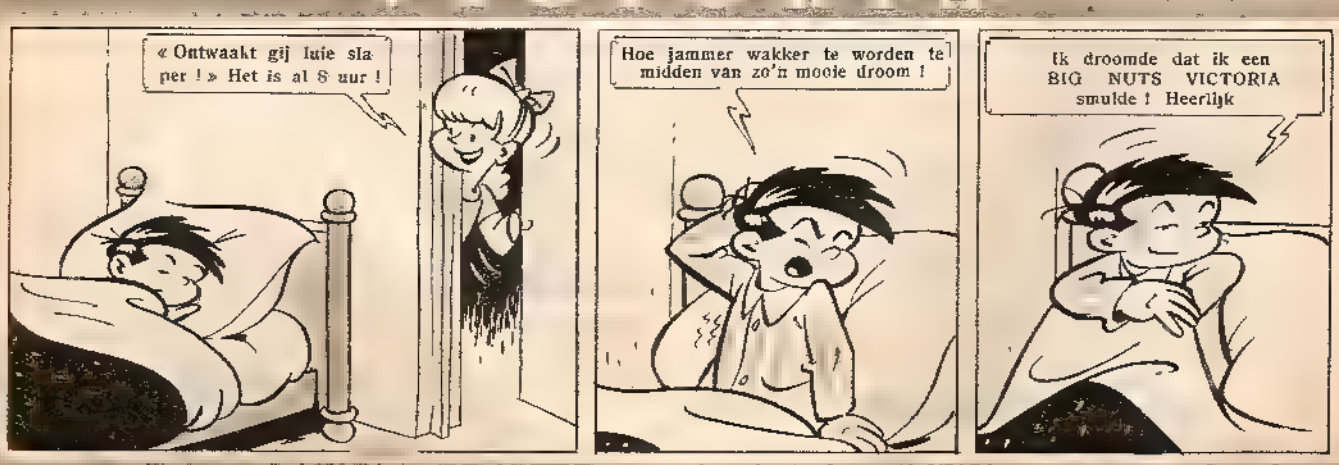

EEN MOOIE DROOM

DE NIEUWE AVONTUREN VAN

TEKST EN TEKENINGEN VAN FRANS CRAENHALS

POM EN TEDDY

Teddy is in de villa van de bandieten binnengedrongen. De helper van inspecteur Maurice schiet bij vergissing op Teddy...

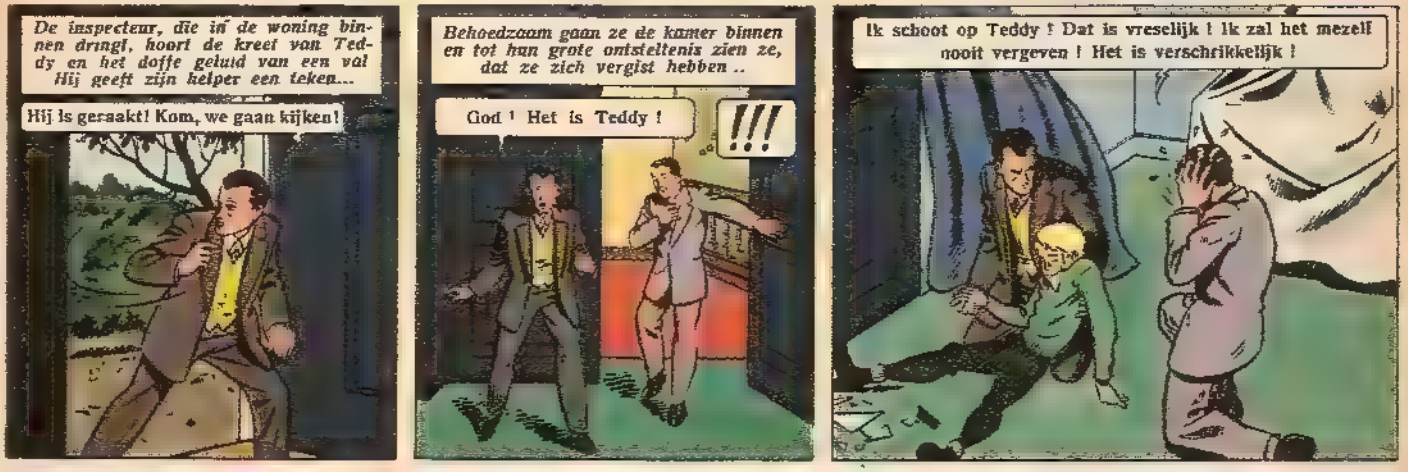

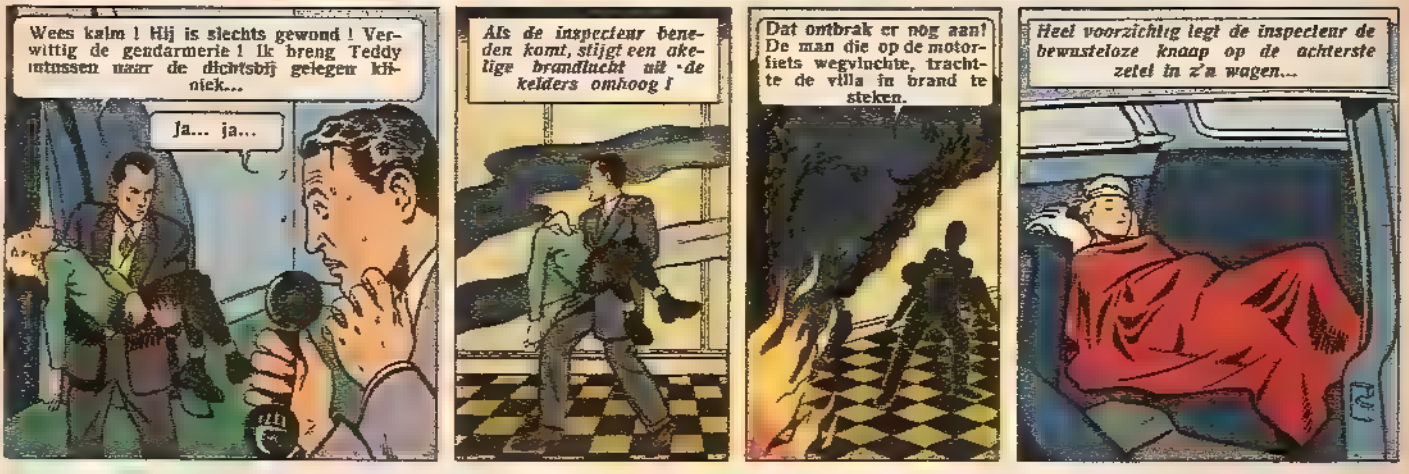

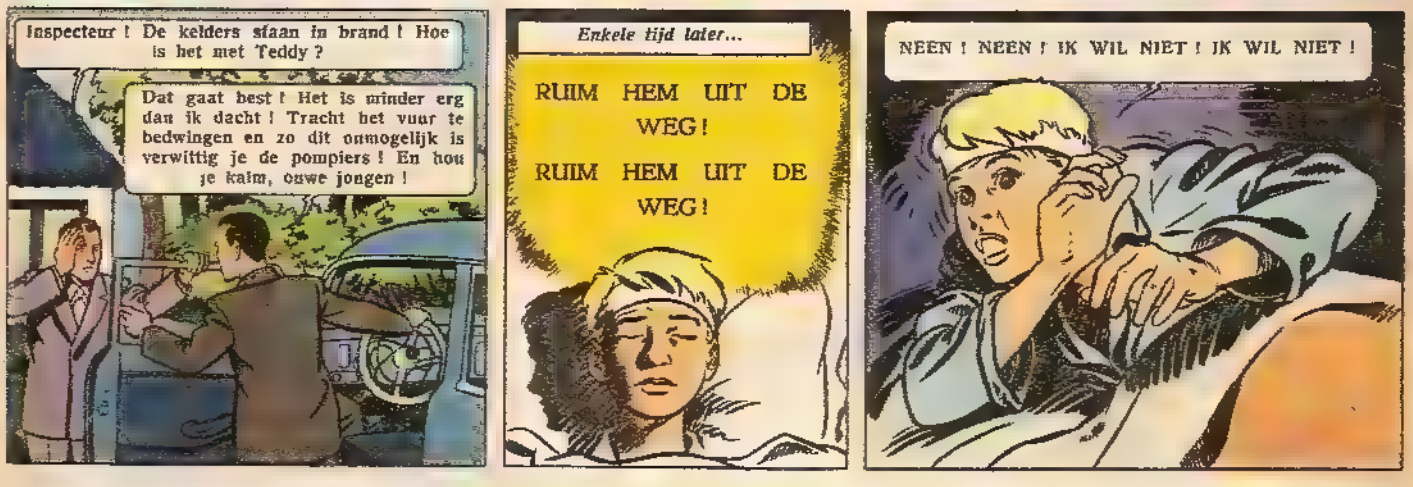

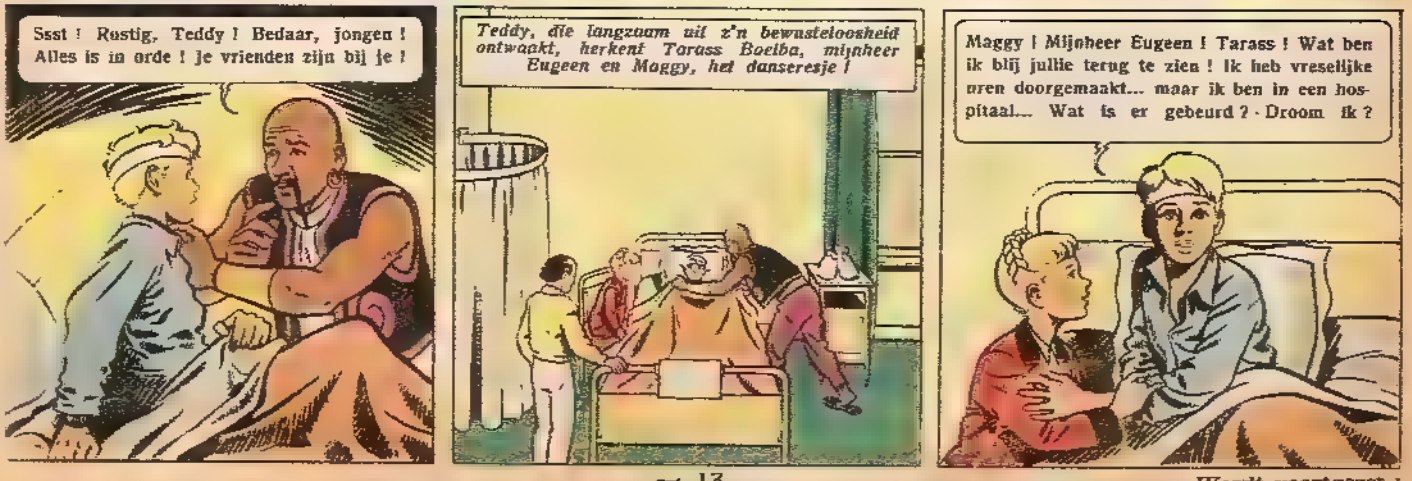

(Wordt voortgezet.)

Bob wordt detective

Verhaal door M. Vasseur. - Geïllustreerd door R. Reding.

DE geschiedenisles liep ten einde. De leraar, mijnheer Beernaerts, sloot z'n boek en begon, zoals zijn gewoonte was na iedere les, een gezellig praatje met zijn leerlingen.

— M'n beste Bob, zei hij tot een student met streuvelhaar en zeer levendige kijkers, ik feliciteer je. Ik heb vernomen dat je de eerste prijs van de « Detective Prijsvraag », georganiseerd door een groot dagblad, in de wacht hebt gesleept. Dat is prachtig, zeg ! Mogen we weten wat je met die tien duizend frank gaat aanvangen ? '

— Ik moet ze eerst en vooral delen met m'n zus, mijnheer, want zij heeft me geholpen ! Wat ik met de rest zal doen weet ik eigenlijk nog niet... Misschien richten we wel een privé- detectivebureau op... als hobby na schooltijd ! antwoordde Bob lachend

IK wil je niet ontmoedigen, maar er is toch een merkelijk verschil tussen theorie en practijk. De problemen die een politiecommissaris of detective in werkelijkheid op te lossen heeft zijn meestal verschillend van diegene die je in detectiveromans vindt ! Ik denk dat de Sherlock Holmes uit de boeken dikwijls erg verveeld zou zitten met de vraagstukken, die de politiecommissaris van onze goede stad moet oplossen !

— Daarmee ben ik het niet eens mijnheer Beernaerts! Je moet altijd trachten een spoor, zekere aanduidingen te vinden en al het overige is een kwestie van logische redenering

Er gleed een ironisch lachje over de lippen van de leraar toen hij zei

— En als ik je eens de gelegenheid gaf een echt mysterie op te lossen, een dat werkelijk bestaat, zou je aanvaarden ?

— Dadelijk ! riep Bob geestdriftig. Ik wacht al lang op die gelegenheid !

— Ik zal je dus het vraagstuk voorleggen... Het is een vraagstuk dat eigenlijk heel de klas aangaat

Al de studenten bekeken de leraar nu geinteresseerd. Wat stak er daar achter ?

— Ja, een vraagstuk dat julhe allemaal interesseert. Het is Donderdag vandaag. Hebben jullie vergadering deze namiddag ?

De leerlingen van de Vierde kwamen iedere Donderdag bij een in een oude garage om schaak of ping pong te spelen en om met elkaar te redetwisten over alles en nog wat.

— Ja, om drie uur clubvergadering, klonk het als uit een mond

— Wel, indien het jullie niet te erg stoort, kom ik naar de vergadering en leg daar het probleem voor. Ik ben wel benieuwd of onze scherpzinnige detective dat zal kunnen oplossen !

Daar klonk de bel en mijnheer Beernaerts nam lachend afscheid van z'n studenten, die nu de koppen bij elkaar staken om te raden wat de leraar in het schild voerde

OM half drie waren de jongens er reeds allemaal en het half uurtje, dat ze nog moesten wachten op hun leraar, scheen lang. Eindelijk kwam hij dan en Bob schoof hem vlug een stoel toe met de woorden :

— Mijnheer Beernaerts we zijn één en al oor !

De leraar echter scheen geen haast te hebben. Hij zette z'n bril op en keek naar de muren van de oude garage die door Hugo Klaas, de artist van de klas, op zeer fraaie en originele wijze versierd waren

— Hm... Mooi ! Dat hebben julhe knap gedaan, prees M. Beernaerts

In andere omstandigheden zouden ze dit compliment gewaardeerd hebben, maar nu waren ze te ongeduldig om er naar te luisteren; ze wilden weten welk geheim de leraar hen zou openbaren.

— Bob, kom eens hier, zei Beernaerts. Kijk, ik heb een blad papier waarop een tekst staat. Lees die tekst stil en zodanig dat niemand hem zien kan

En Bob las

Athene is de hoofdstad van Atika — Dit wordt iedere dag herhaald, pro memorie, — Door onze waarde prof m historie — Maar de Oudheid is voor ons niet om slikken — We konden er net zo lief in stikken '

Bob bekeek de leraar met grote ogen. Wat moest hij daarmee aanvangen '

— Het is een versje dat ik gisteren in de zak van m'n overjas vond. Iemand van jullie heeft het er in gestoken, daarvan ben ik overtuigd maar. Wie ? Zeg jij me nu eens wie de auteur van die verzen is ? Ik kan je alleen maar zeggen, dat het vijf getijpte regels zijn... Dat is alles. Ik wil er echter nog aan toevoegen, dat de grote dichter van deze edele poezie natuurlijk geen straf krijgt hij moet alleen een rondje betalen... we zijn tevreden met spuitwater als hij niet goed bij kas is !

Er werd hartelijk gelachen en iedereen was accoord de vragen, die de jonge detective zou stellen, eerlijk te beantwoorden... behalve wanneer hij op de man af zou vragen

DE AVONTUREN VAN 'T PRINSKE

— Ben jij de schrijver van die verzen

Maar, welke « echte » detective zou zulk n domme vraag stellen ?

— Bob, begin er maar mee. Ondervraag de verdachten. . Ik wacht met veel spanning op de uitslag van je onderzoek.

Onze detective nam z'n taak zeer ernstig op want hij haalde uit zijn vestzak een vergrootglas en begon de tekst aandachtig te bestuderen. Tien paar ogen volgden hem nieuwsgierig en ietwat spottend en het was zó stil in het club lokaal, dat men een speld kon horen vallen

— Mijnheer Beernaerts, één ding kan ik je reeds zeggen : De tekst werd niet op een machine met « qwertz » klavier getijpt, doch op een « azerty universel »

— Bewijzen, jonge man ! Bewijzen !

— Kijk, er staan heel wat tijpfouten in de tekst en herhaaldelijk werd er een « e » getijpt in plaats van een « a ». En op het « universel » klavier staat de « e » dicht bij de « a »

— Mooi ! En wat denk je nu te doen ?

— Jongens, wie van jullie heeft een schrijfmachine of gebruikt er af en toe een ?

Zeven handen gingen in de hoogte

— Goed. En wie van jullie heeft een machine met « universel » klavier ?

Slechts drie studenten hadden er zo een: Jan Delval, Hugo Klaas, de schilder in den dop, en Bruno Lindemans. Zij waren dus de drie verdachten doch, daar ze alle drie tot evenveel katten kwaad in staat waren, was het raadsel nog ver van opgelost !

— Jullie nemen alle drie een pen en een stukje papier en schrijven wat ik dicteer.

Bruno grinnikte en zei

— Naast detective ben je dus ook grafoloog. M'n compliment, vriend ! Ons geschrift zal je dus zeggen wie die verzen « getijpt » heeft ? Ik ben benieuwd !

— Ja, en nadien schrijft hij een boek « Hoe word ik detective ? » lachte Hugo

(Vervolg blz. 18.)

VRAAG AAN JE MAMA...

DE KUIFJE'S BONS

DIE OP DE VERPAKKINGEN STAAN VAN DE PRODUKTEN WELKE ZE IEDERE DAG GEBRUIKT

Biscuits, Chocolade en Toffees.	VICTORIA
Bleuette, Gouda en Crème de Gruyère.	SKI & FRANCO-SUISSE
Tafelbier.	PILSBERG
Deegwaren.	TOSELLI
Prinsor, Ina, Chocosweet, Palmex en Kuifje's zeep.	PALMAFINA
Confituur en diepgekoelde groenten Frima.	MATERNE
Tandpasta.	KOLYNOS
Beschuit in pakjes Heufria en Heudebert.	HEUDEBERT
Siroop Prince de Liège en Prosmans.	PROSMANS
Maïsbloem, Pudding, Bakking Powder en gevanilleerde suiker.	PANA
Sausen, Azijn, Kruiden, Fruitsiroop	HORTON

JE VINDT DE KUIFJE's BONS EVENEENS IN HET JEUGDWEEKBLAD KUIFJE EN OP HET VLOEIPAPIER DAT BIJ IEDER KUIFJE's SCHRIJFBOEK GESCHONKEN WORDT. DE KUIFJE's SCHRIJFBOEKEN KAN JE OVERAL KOPEN !

IN RUIL VOOR KUIFJE's BONS KRIJG JE VOLGENDE GESCHENKEN :

Prentkaarten KUIFJE, per reeks van vijf	50 punten
Prentjes DE SPROOKJES VAN PERRAULT, per reeks van vijftig	75 punten
Nieuwe KUIFJE's WIMPEL, vier kleuren	100 punten
Chromo's ZIEN en WETEN, per reeks van zes	100 punten
VLIEGTUIGEN, (oorsprong tot 1914) reeks 1 tot 4	
VLIEGTUIGEN (oorlog 1939-45) reeks 1 tot 9	
AUTOMOBIEL, reeks 1 tot 4	
LUCHTSCHEPEN, reeks 1 en 2	
SPOORWEGEN, reeks 1	
MARINE, reeks 1	
Foto's in relief « DE ANTWERPSE DIERENTUIN » met speciale bril. Er zijn drie reeksen verkrijgbaar. Per reeks van 20	200 punten
KUIFJE's PORTEFEUILLE, nieuw model	250 punten
KUIFJE's PUZZLE, op hout	500 punten
BLOKJESSPEL KUIFJE	500 punten

EN WELDRA : DE MEESTERWERKEN DER SCHILDERKUNST

Deze collectie bevat de meest karakteristieke werken van de verschillende bloeitijdperken van de schilderkunst. Al deze reproducties zijn een waarheidsgetrouwe weergave van het echte doek. Op de keerzijde van iedere reproductie wetens waardigheden over de schilder en zijn werk
Iedere reeks bevat vijf reproducties, formaat 21 x 27, en steekt in een zeer mooie omslag. Te verkrijgen in ruil voor 200 KUIFJE's PUNTEN

STUUR JE BONS NAAR

KUIFJE — DIENST T. — Lombardstraat, 24, BRUSSEL

DOOR WILLY VANDERSTEEN

VOEG DEZE BON BIJ JE COLLECTIE

GOUD VOOR ROME

De keizer beval dat Lambik en de Schim met elkaar zouden vechten in het circus. Alleen de Schim is komen opdagen

TEKST EN TEKENINGEN VAN WILLY VANDERSTEEN

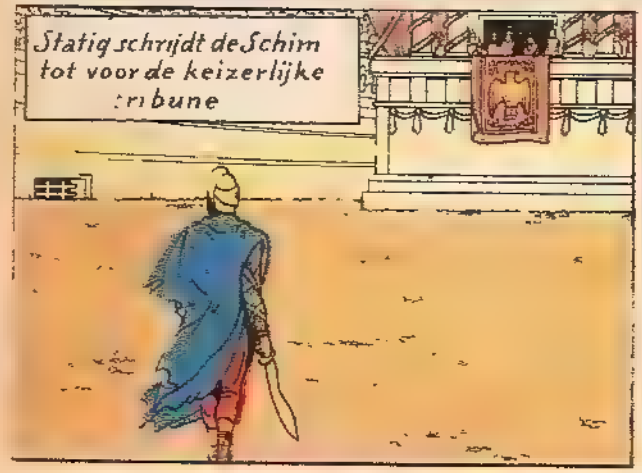

Wordt voortgezet.)

DE WITTE RUITER

TWEEDE DEEL

TEKST EN TEKENINGEN VAN FRED FUNCKEN

Johan nadert de bergstreek waar pater Ambrosius woont. Deze alleen heeft een geneesmiddel om de hertogin te redden

(Wordt voortgezet.)

DER VAADREN BOODSCHAP :

PLUS EST EN VOUS!

BOVEN de ingang van het schilderachtig huis van de Heren van Gruuthuuze verrijst dit ruiterbeeld en deze spreuk, die de lijfspreuk van ieder lezer zou moeten zijn : Plus est en Vous ! Er steekt nog meer in je (dan je vermoedt). Met andere woorden : Je kan steeds beter ! Dat is een wapenspreuk voor onze Kuifje's clubs !

DE POST

NAAR DE ONBEKENDE GEBIEDEN VAN SUMATRA

PROF. Dr. Grubauer die heel wat wetenschappelijke expedities achter de rug heeft en als vorser wereldberoemd is, wil samen met een cameraman, een Indonesisch geneesheer en zijn 29-jarige dochter, een onbekende streek van Sumatra verkennen. Amerikaanse Instituten, die zulks vernamen, bestelden bij de professor voor niet minder dan 500.000 dollar insecten ! Grubauer is thans 85 jaar oud en het wekt natuurlijk grote verwondering dat hij die reis nog aandurft. Hij ziet er echter nog jong uit, is flink en gezond. Wanneer men hem naar het geheim van zijn jeugd vraagt dan antwoordt hij : « Iedere dag enkele uren marsjeren, zelfs door de sneeuw, en hout hakken ! »

BOB WORDT DETECTIVE

(Vervolg van blz. 14 en 15.)

MAAR Bob bleef ernstig en dicteerde haast plechtig :

— Athene is de hoofdstad van Attika. Dit wordt iedere dag herhaald, pro memorie, Door onze waarde prof in historie... » Dat volstaat.

— Is dat werkelijk alles ? vroeg Bruno. Raar !

— Ja, dat volstaat. Willen jullie me even die regels tonen, vrienden ?

Bob trok zich terug in een hoek van het clublokaal en las zeer aandachtig de drie teksten.

— Ik ken de schuldige ! Ik weet wie ons een pint zal betalen !

De jongens bekeken elkaar en lachten.

— Blaaskaak ! riepen er enkele.

— Misschien kan Bob ons ook de bewijzen voorleggen, zei M. Beernaerts.

— Hugo, haal je portefeuille maar te voorschijn, kerel, want jij bent de dichter in kwestie !

— Je tracht mij onder druk te zetten, beste kameraad, maar dat pakt niet hoor ! Hoe kom je er toe te zeggen dat ik de dader ben ?

— Het dictee heeft je verraden, Hugo ! Kijk even naar de drie teksten. Jan en Bruno schreven Attika met twee « t's », dus net zoals het hoort doch onze vriend Hugo schreef het slechts met één « t », net als in de getijpte regels trouwens... Hij maakte twee keer dezelfde domme fout en... onder ons gezegd en gezwegen, iedereen weet dat hij beter met verf en penseel kan omspringen dan met de spelkunst en het hem geen snars kan schelen of een woord één of twee « t's » heeft ! Wel, m'n beste vriend, wil je zo vriendelijk zijn te bekennen ?

— Ik beken, antwoordde Hugo met tragi-komische ernst en voegde er dan aan toe... en ik heb zelfs nog geld genoeg om hier te betalen !

— Prachtig, riep M. Beernaerts, dat raadsel heb je knap opgelost, Bob, Ik ledig m'n glas op de gezondheid van de detective en op de hechte kameraadschap van de Vierde !

15.000 ZWEDEN WILLEN HUN NAAM VERANDEREN

Sla het telefoonboek open en je zult zien hoeveel Peeters, Janssens en Dupont's er in ons land zijn.

IN Duitsland zijn Meier en Schutze aan de eer, in Engeland is het Mr Smith. Vele Sweden heten Anderson, Svenson of Larson en... ze zijn het beu ! Ze zijn het beu minuten lang in het telefoonboek te moeten zoeken naar de bepaalde Anderson of Larson die ze moeten hebben en het hangt hun de keel uit nog langer de naam van honderden, ja duizenden Zweden te dragen. De regering kwam hen te hulp en ze mogen een andere naam kiezen. Er werden zelfs brochuurtjes uitgeven om de keuze te vergemakkelijken. Telefoon-ingenieur Anderson, liet langs de radio vragen, of niemand voor hem een betere familienaam kende. Hij kreeg twaalf duizend antwoorden..

OP EIGEN RISICO !

VOOR het eerst na elf jaar worden er weer huwelijken ingezegend in de Kaiser-Wilhelm-Gedächtnis Kirche te Berlijn. Deze kerk werd door de bombardementen vernield. Thans wordt er druk aan gewerkt. Wie er wil trouwen moet, vooraleer de kerk te betreden, schriftelijk verklaren dat hij het op « eigen risico » doet !

DE AVONTUREN VAN JOE !

ACHTERVOLGINGEN !
ACTIE !
BEWEGING !
VECHTPARTIJEN!

Speelt zich af in Amerika. Joe, een jong student, tuk op avonturen, neemt een gangsterbende gevangen !

Vier nieuwe boeiende films van 15 meter voor de CINEMA IN DE HUISKAMER dank zij Cinette

De gekende cine-projector van 16 mm. die slechts 345 frank kost (volledig met lamp en batterij).

Vraag een demonstratie bij alle voortverkopers van cine-apparaten en in HET SALON VOOR DE JEUGD, Paleis 2, stand 73 (Heiselstadion van 2 tot 17 October 1954).

EEN GRATIS INGANGSKAART ZAL GEGEVEN WORDEN AAN DE 300 EERSTE LEZERS die onze kosteloze documentatie en de lijst van onze films vragen.

CINETTE : Kdt Ponthierstraat, 89, Brussel.

Een CINETTE kan je alleen bij de voortverkopers van ciné-apparaten kopen.

BON
N° 3468
CINETTE

PAT RICK EN MASS TICK in

De trein werd door bandieten geplunderd. Pat Rick en Mass Tick gaan hulp halen doch Apachen vallen hen aan.

Tijl

WIE VOELT ER IETS VOOR OM AAN DEZE PRIJSVRAAG DEEL TE NEMEN ?

EEN New Yorks bankier voldeed aan een zeer amusante gril. Hij is bereid 10.000 dollar te geven voor de hond die het best op z'n eigenaar gelijkt ! Naar verluidt kijken alle New Yorkers nu éérst in de spiegel alvorens ze een hond kopen !

« LUX » MAAR GEEN « LUXE »

JE vindt dat het een « onmogelijke titel » is ? Je hebt gelijk doch, ik ga je even vertellen wie « Lux » is. Het is een grote, mooie schepershond die in Oostenrijk wordt ingezet om de slachtoffers van lawines op te sporen. Je zal zeggen : « dat is niet nieuw ! ». Inderdaad doch Lux is een volleerd valschermspringer en kan aldus niet alleen zeer snel ingezet worden, doch ook dicht bij de plaats van de ramp neergelaten worden. Lux is dus alles behalve een luxe-hondje en al biedt men voor hem méér geld dan voor een auto, de Oostenrijkse reddingsploegen willen hem niet afstaan !

VLOEIBAAR VERBAND

IN Zweden werd onlangs een vloeibaar verband gedemonstreerd dat waarschijnlijk gemaakt is uit kunsthars opgelost in aceton. De vloeistof kan op de huid worden gespoten of er met een spatel op aangebracht worden. Zij hecht goed vast en is volkomen doorlaatbaar voor waterdamp en lucht, zodat de ademhaling van de huid er niet door gehinderd wordt. Het is de bedoeling van de Zweedse geneeskundige diensten dit vloeibaar verband vooral bij operaties te gebruiken daar het de kans op infectie verkleint.

Op een regenzondag ontmoette ik deze twee vrolijke Beierse boerenzonen, die reeds diep in het glas gekeken hadden en met vaders wagentje naar de kermissen van de streek reden. Hoeveel ze er gedaan hebben, valt slechts te raden...

Je bent waarschijnlijk reeds voorbij het Paleis van Laken gereden. Moest je eens met een helicopter vliegen, dan zou je 's konings paleis zien zoals op deze foto.

DE ZINGENDE NOTENBALK

NOTEN leren lezen en zingen is wel het minst prettig deel van de muzieklees en de meeste leerlingen hebben er een broertje aan dood. Om de les minder saai te maken hebben de Duitsers er iets op gevonden : de notenbalken en noten staan op het deksel van een klein kastje gegrift, dat ieder leerling op z'n tafel kan zetten. Wanneer hij op een noot drukt, geeft die dadelijk de juiste toon. De leerling weet nu niet alleen, dat de eerste noot van de solsleutel op de notenbalk een « mi » is, doch hij hoort de klank meteen.

MOOIE BELONING VOOR DE EERLIJKE VINDER

EEN jaar geleden vond Franz Saalbach, een jongen van 12 jaar, op een veld een verroeste doos van een gasmasker waarin Dollars en Zwitserse franken staken. Hij gaf ze aan z'n vader die ze dadelijk naar het politiekantoor droeg. Twaalf maanden verliepen, de eigenaar kwam niet opdagen en daarom kreeg Franz thans een check voor een waarde van 6.185 Mark van de politiecommissaris. Het geld mag hij op z'n één en twintigste verjaardag van de bank halen !

ALS HET TOEVAL WIL

EEN metser uit Nienberge (Duitsland) stelde, toen hij 's morgens vroeg naar zijn werk wou rijden vast, dat zijn motorfiets, waarop hij zo trots was, door onbekenden uit de garage was gehaald. Hij vroeg de motorfiets van z'n broer in leen en reed naar Munster. Nauwelijks in de stad zag hij z'n eigen motorfiets tegen de stoep staan en daarnaast twee jongens van een jaar of zeventien.

— Mijnheer, zeiden de jongens, we hebben last met de rem van onze motorfiets. Kan u ons niet even helpen ?

En of de metser dat kon !...

IS PENICILLINE OUD OF NIEUW?

PENICILLINE is een belangrijk geneesmiddel dat nog niet eens twintig jaar oud is. Toch werd er van de geneeskrachtige werking van deze stof al eerder geprofiteerd. Toen niemand nog gehoord had van Fleming's grote ontdekking, hadden de Ieren al een speciale manier om wonden te verzorgen : Zij besmeerden brood met boter en bewaarden dit op een vochtige, warme plaats tot er een groenachtige schimmel op kwam. Uit deze schimmel werd een zalf bereid om ontstekingen en verzweringen te genezen. Onlangs hebben scheikundigen en medici deze zalf onderzocht en ze stelden vast, dat de voornaamste stof van deze zalf... penicilline was !

EL MOCCO DE WREDE

TEKST EN TEKENINGEN VAN TIBET

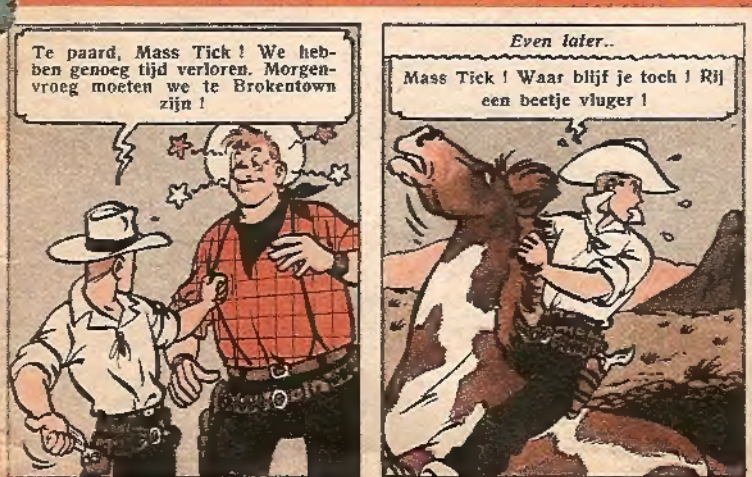

30-9-54

SALON VOOR HET KIND, DE JEUGD EN HET GEZIN
KORTINGSBON
= F. in plaats van 10 F. Geldig van 2 tot 17 October 1954.

HET GELE TEKEN

Mortimer viel in handen van Dr Septimus en werd door deze laatste ter dood veroordeeld. De opdracht die in het boek staat verraadt echter aan de politie de naam van de dader

TEKST EN TEKENINGEN VAN EDGAR-P. JACOBS

Op het schutblad van het boek was met zekere, autoritaire hand geschreven...

Van de eminente schrijver van de Wetenschappelijke Kronick van de Daily Mail
Met de meeste hoogachting
John Wade

THE ECA WAVE

Alle duivels! Dat is het geschrift van Septimus! Dus... het "Gele Teken"...

Nu wordt alles me duidelijk! Septimus is het brein van de hele zaak en Pig, zijn geheimzinnige knecht, de hand die de bevelen uitvoert. Vlug naar Tavistock Square!

Olrik verwijderde intussen het verlammend gas, dat in de cel van Mortimer geleid was, en komt de cel binnen. Mortimer ligt schijnbaar bewusteloos op de grond...

Olrik nadert langzaamdoch, op het ogenblik dat hij zich over de professor buigt,...

?

...krijgt hij een harde schop vlak onder de kin...

OEI!

Terwijl de gevreesde robot bewusteloos neervalt, springt Mortimer overeind en rent naar de deur...

Hij gaat buiten en sluit de zware stalen deur zorgvuldig...

Schurken! Jullie hebben me nog niet!

KLAK

Zonder nog een seconde tijd te verliezen, loopt hij naar de trap...

Alles staat op het spel!

...en komt in een gang...

Niemand...

Hij ziet een deur op een kier staan en opent ze zacht iets verder...

Mortimer herkent de controlekamer. Het is van hier dat Septimus hem in de cel deed vallen...

Dat is wellicht m'n kans!... Indien ik verbinding kon krijgen met de buitenwereld...

Op hetzelfde ogenblik stoppen de politiewagens voor de huisdeur van Dr. Septimus...

Vooruit! Breek de deur open als het moet!

De politieagenten beuken de deur in en verspreiden zich in alle richtingen...

Doorzoek alles grondig! Sondeer de muren en de vloeren! Wij zullen het bureau doorsnuffelen!

61

Het weekblad KUIFJE : *Redactie* : Lombardstraat, 24, Brussel. — P.Ch.R. : 1909.16. — *Uitgever-Directeur* : Raymond Leblanc — Gedrukt in Italië door : De Drukkerijen C. Van Cortenbergh, Keizerstraat, 12, Brussel. — *Publicitéit* : [illegible]